

Dosarul nr. 1-21134109-05-1a-01112022 Judecătoria Cahul, sediul Taraclia
Judecător Svetlana Uzun

Curtea de Apel Cahul
DECIZIE
În numele Legii

27 decembrie 2022

municipiul Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul,
judecând în componența:

președintelui completului de judecată, dnei: Galina VAVRIN,
judecătorilor: dnei Natalia BONDARENCO și dlui Ion DĂNĂILĂ,

cu participarea:

grefierului: Iulia Iancov,
procurorului: Dumitru Calendari,
avocatului: Ion Stoian,
inculpatului: Anatoli Tretiacov,
interpretului: Aliona Roman.

judecând în ședință publică, cererea de apel declarată de inculpatul Tretiacov Anatoli împotriva sentinței Judecătoria Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui:

*Tretiacov Anatoli *****, născut la ***** , IDNP ***** ,
originar al ***** , domiciliat al ***** , căsătorit, *****
temporar nu lucrează, cetățean al Republicii Moldova,
anterior a fost condamnat,*

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 325 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1.De la data de 09.09.2021 până la data de 08.09.2022 (prima instanță);
 - 2.De la data de 01.11.2022 până la data de 27.12.2022 (instanța de apel);
- Procedura de citare a fost legal executată.*

Procurorul în ședința instanței de apel a pledat împotriva apelului.

Avocatul și inculpatul în ședința instanței au susținut apelul pe motivele invocate.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile expuse în cererea de apel precum și în ședința de judecată, în baza celor constatate, Colegiul judiciar,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022, Tretiacov Anatoli ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ luni, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, echivalentul sumei de 75 000 lei. În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, pedeapsa stabilită în privința lui Tretiacov Anatoli sub formă de închisoare, s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Corpul delict: DVD- cu înregistrarea audio-video anexată la materialele cauzei s-a dispus a fi păstrat în dosarul penal pe tot termenul de păstrare al acestuia.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

Tretiacov Anatoli *****, la data 21 ianuarie 2021 în jurul orelor 11:53, conducând mijlocul de transport de model Nissan cu n/î *****, pe teritoriul mun. Comrat, a fost stopat pentru verificarea de colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate a IGP al MAI Pulucciu Dmitri și Ghenciu Alexei, care se aflau la serviciu de patrulare și menținerea ordinii publice, fiind cu automobilul de serviciu de model Dacia Logan, cu n/î *****.

În timpul verificării colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate al IGP MAI Pulucciu Dmitri și Ghenciu Alexei, înțelegând că poate fi atras la răspunderea administrativă pentru încălcarea regulilor de înregistrarea de stat sau punerea la înregistrarea de stat sau punerea la evidența de stat a mijloacelor de transport și trecerea testării tehnice, cu scopul de a da mita persoanelor publice, în legătură cu nedocumentare încălcărilor depistate de înregistrarea publică sau punerea la evidență publică a mijloacelor de transport, în mod corespunzător, Tretiacov Anatoli *****, promitea, a prezentat sau a transmis colaboratorilor Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP MAI Pulucciu Dmitri și Ghenciu Alexei, mijloacele bănești necuvenite lor în mărime de 200 lei BNM, cu scop de a nu întreprinde acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, și anume neîntocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, în baza art. 229 alin. (2) și (3) Cod contravențional, prin ce a comis infracțiunea de corupere activă.

Acțiunile intenționate ale lui Tretiacov Anatoli, a fost încadrate în baza art.325 alin. (1) din Codul penal, conform indicilor calificativi: *Coruperea activă, romisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

În cadrul ședinței preliminare inculpatul Tretiacov Anatoli personal prin înscris autentic, a indicat, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în procesul-verbal privind constatarea infracțiunii flagrante și a solicitat ca cauza să fie examinată în procedură specială pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe.

În ordinea art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală inculpatul Tretiacov Anatoli a fost preîntâmpinat de răspundere penală conform art. 312 Cod penal și depunând jurământul potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că recunoaște totalmente fapta imputată.

Argumentele apelantului.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022, inculpatul Tretiacov Anatoli a contestat-o cu apel la data de 19.09.2022, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022 în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă în mărime de 1500 de unități convenționale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal fără aplicarea pedepsei cu amenda.

În argumentarea apelului fiind invocat dezacordul în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă, menționând că în instanța de fond avocatul, ținând cont de circumstanțele cauzei, situația familială a inculpatului a solicitat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, adică aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege și anume ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Adică instanța poate să nu aplice pedeapsa complementară sub formă de amendă.

În contextul normei enunțate invocă starea familială și materială și anume starea sa de sănătate, nu este angajat în câmpul muncii (din lipsa locurilor de muncă), soția este cu dizabilitate (surdomută), doi copii la întreținere (unul de un an și al doilea de două luni), mama pensionară și tata cu dizabilități, toți se află în grija și la întreținerea sa, motiv din care solicită casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă și aplicarea prevederilor art. 79 CP.

Termenul de declarare a cererii de apel.

Potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel*”.

Din actele cauzei se constată că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia a fost pronunțată integral la data de 08 septembrie 2022. Cererea de apel a fost depusă de inculpatul Tretiacov Anatoli la data de 19.09.2022, fapt ce atestă că a fost depusă în termen.

Procedura de citare legal executată.

În ședința instanței de apel, *inculpatul Tretiacov Anatoli* a pledat în susținerea apelului pe motivele invocate, solicitând casarea sentinței doar în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă. Menționează o familie vulnerabilă, stă la evidența biroului de ocuparea forței de muncă, este de acord să achite amenda dar, suma stabilită de către prima instanță este foarte impunătoare pentru el, dorește să-i fie stabilită o sumă mai mică. Poate achita amenda în suma de 40 000 – 45 000 lei. A anexat copiile certificatelor pe numele părinților deoarece tatăl său este invalid, soția tot este invalid, locuiesc împreună. Lucrează ocazional, pe lângă aceasta

lucrează și la *****. Are doi copii minori la întreținere, unul are jumătate de an, iar altul 1 ani și 5 luni. Anterior a lucrat la un SRL, de specialitate este zidar.

Avocatul Stoian Ion în interesele inculpatului Tretiacov Anatoli a susținut integral apelul declarat de inculpat pe motivele de fapt și de drept, solicitând casarea sentinței Judecătorei Cahul sediul Taraclia din data de 08 septembrie 2022 în partea stabilirii pedepsei complementare sub formă de amendă. Cauza a fost examinată în procedura simplificată, nu sunt obiecții referitor la calificare, exprimă dezacordul sub aspectul neaplicării prevederilor art.79 din Codul penal. Faptul că i-a aplicat o pedeapsă sub nivelul prevăzut de lege și conform legii se poate de aplicat o astfel de pedeapsă minimă, și în cazurile în care se caracterizează pozitiv și aceeași temeieri excepționale pot fi folosite și pentru aplicarea art.79 din Codul penal. În speță inculpatul este căsătorit, soția cu grad de invaliditate surdo-mut, doi copii minori unul are jumătate de an iar altul 1 ani și 5 luni, mama sa este pensionară, locuiesc toți împreună, și tata de asemenea este invalid sunt prezentate la materialele cauzei acte și recent a suferit o intervenție chirurgicală. În acest context consideră că la caz pot fi aplicate prevederile art.79 din Codul penal,. Inculpatul indică că poate achita jumătate din amenda stabilită. Din aceste considerente a solicitat admiterea cererii de apel și aplicarea art.79 din Codul penal.

Procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul Dumitru Calendari – acuzarea menționează că ar fi o cauză clasică atunci când inculpatul ar întruni toate condițiile prevăzute de art. 79 din Codul penal, deoarece este un cumul de circumstanțe atenuante cu referire la chestiunile legate de scopul, motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, adică este necesar cumulul nu numai a circumstanțelor legate de persoană și de familia sa dar și de acele chestiuni legate de cauza penală. La moment avem două contravenții în biografia inculpatului, avem o cauză penală în baza art.264/1 din Codul penal, pe atunci când are în familie probleme, probleme cu copii, cu soția și părinții. Avem cauza prezentă pe articolul 325 alin. (1) din Codul penal, în situația în care lipsește colaborarea cu organul de urmărire penală, ce fel de aplicarea a art.79 din Codul penal, nici nu poate fi vorba. În acest sens din circumstanțele care au fost verificate în instanța de apel, nu sunt argumente confirmative și din aceste motive solicită respingerea cererii de apel.

Aprecierea instanței de apel.

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de către instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de inculpatul Tretiacov Anatoli, cu menținerea sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022, ca fiind una legală și întemeiată.

În sprijinul concluziei enunțate, Colegiul judiciar menționează următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Conform art. 414 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel*”.

Potrivit art. 415 Cod de procedură penală, „(1) *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat*”.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Mai mult ca atât, cauza a fost examinată de prima instanță în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, așa cum inculpatul Tretiacov Anatoli, fiind asistat de avocatul Stoian Ion a depus o cerere autentică de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, declarând că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, și prin încheierea protocolară, a fost admisă cererea inculpatului și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Practica judiciară națională cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, este generată sub aspectul, că împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării cauzei în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac, de regulă sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor alin. (1) și (4) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul judiciar constată că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Tretiacov Anatoli, privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, faptele inculpatului Tretiacov Anatoli sânt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, și corect a stabilit starea de fapt.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute în art. 364¹ din Codul de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei în raport cu normele relevante la caz, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel analizând sentința instanței de fond, prin prisma prevederilor articolelor 100 alin. (4) și 101 din Codul de procedură penală, verificându-le sub toate aspectele, complet și

obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, constată că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Tretiacov Anatoli în baza prevederilor art. 325 alin.(1) din Codul penal, aplicându-i pentru comiterea infracțiunii respective, o pedeapsă legală și echitabilă.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

Or, atât la faza urmării penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, inculpatul Tretiacov Anatoli, a recunoscut integral fapta săvârșită, ce a fost constatată prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii acestora.

Împrejurările expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 din Codul procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesului – verbal al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel o acceptă și pentru a evita repetarea ei inutilă o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul judiciar remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel. Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, ținând cont de faptul că probele verbale și materiale scrise pe care instanța de fond și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel conchide inutilitatea expunerii lor repetate, inclusiv ținându-se cont de motivele cererii de apel prin care se solicită casarea sentinței instanței de fond doar în partea stabilirii pedepsei sub formă de amendă în mărime 1500 unități convenționale, echivalent 75 000 lei.

Cum săvârșirea infracțiunii și vinovăția inculpatului au fost dovedite, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a dispus într-o manieră legală condamnarea numitului Tretiacov Anatoli, proporțional gradului de pericol social al faptei comise și personalității inculpatului.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în cererea de apel formulată de inculpatul Tretiacov Anatoli, Colegiul judiciar constată că acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în latura individualizării și stabilirii pedepsei.

Colegiul judiciar va analiza sentința de condamnare, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei penale, prin prisma normelor procesual penale invocate de autorul cereri de apel, luând în considerare prevederile Codului de procedură penală și jurisprudența în domeniu a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel la caz inculpatul Tretiacov Anatoli contestă sentința în partea stabilirii pedepsei, indicând că pedeapsa cu amenda este una exagerată pentru el, prin prisma circumstanțelor sale familiale și anume este căsătorit, soția invalid (surdomută), doi copii minori la întreținere, mama pensionară și tatăl invalid care se află în grija lui și la întreținerea acestuia.

În contextul celor sus relatate, partea acuzării a solicitat verificarea materialelor cauzei penale prin prisma argumentelor invocate de apelantului.

Astfel, Colegiul judiciar reiterează că, sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

În confirmarea acestei concluzii, Colegiul judiciar reține în calitate de probe date citirii de către partea acuzării în cadrul examinării cauzei în apel sub aspectul argumentelor invocate în cererea de apel:

Volumul I:

- Proces – verbal de audiere a bănuitului Tretiacov Anatolie din data de 16 iulie 2021 potrivit căruia Tretiacov Anatoli deținând calitatea de bănuit a refuzat să facă declarații. /f.d.72/;
- Revendicare pe numele lui Tretiacov Anatolie /f.d.77/;
- Cazier contravențional pe numele lui Tretiacov Anatolie, potrivit căruia la data de 21.01.2021 și 21.05.2021 au fost înregistrate două contravenții în baza art. 236 alin.(2) și 355 alin.(1) CC /f.d.94/;
- Copia sentinței Judecătoriei Cahul din data de 06 aprilie 2021, în cauza penală privind învinuirea lui Tretiacov Anatolie învinuit de art.264/1 alin.(1) din Codul penal, prin care ultimul a fost pedepsit cu munca neremunerată în folosul comunității /f.d.99-101/;
- Proces- verbal de audiere a învinuitului Tretiacov Anatolie din data de 26 august 2021, conform căruia Tretiacov Anatoli în calitate de învinuit la fel a refuzat să facă careva declarații /f.d.120-121/;
- Informație de la Biroul de Probațiune Taraclia din data de 24 august 2021, conform căreia Tretiacov Anatoli a executat conștiincios pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în număr de 134 ore, stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 06.04.2021 în baza art. 264/1 alin.(1) CP. Totodată la data de 25.05.2021 lui Tretiacov Anatoli i s-a adus la cunoștință că prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 06.04.2021 i s-a anulat dreptul de a conduce mijloace de transport. Astfel condamnatul Tretiacov Anatoli la data de 06.07.2021 a fost scos de la evidența biroului de probațiune în

legătură cu faptul că a executat pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității /f.d.168-169/;

- Anchetă socială pe numele lui Tretiacov Anatolie, potrivit căreia ultimul locuiește cu soția și cu părinții în casă privată, nu este angajat în câmpul muncii, anterior condamnat (în anul 2009 în baza art. 264 alin.(4) CP) /f.d.170/.

Astfel, deliberând asupra pedepsei numite lui Tretiacov Anatoli, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a ținut cont în deplină măsură de principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 din Codul penal), reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuază sau agravează răspunderea penală, fapt pentru care, Colegiul judiciar o acceptă, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile articolelor 61 și 75 din Codul penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) din Cod de procedură penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal al RM, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Colegiul judiciar menționează că chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) din Codul penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În corespundere cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Tretiacov Anatoli se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

La fel s-a ținut cont și de circumstanțe atenuante din categoria celor vizate la art. 76 Cod Penal al RM și careva circumstanțe din categoria celor vizate la art. 77 Cod Penal al RM, care nu au fost identificate la caz.

Colegiul judiciar reține că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, astfel în conformitatea cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală pedeapsa sub formă de închisoare se reduce la 1/3 și va constitui până la 4 ani de închisoare, iar amenda se reduce cu 1/4 și va stabili mărimea amenzi de la 1500 până la 3000 unități convenționale.

Astfel operând cu principiul individualizării pedepsei, ținând cont de prevederile art. 75-78 Cod penal, raportate la circumstanțele cauzei potrivit cărora Tretiacov Anatoli a comis o infracțiune gravă, nu au fost stabilite nici circumstanțe atenuante nici agravante, instanța de fond just a stabilit o pedeapsa la limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 325 alin.(1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin.(8) CPP și anume închisoare pe un termen de 6 luni cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

În acest context, instanța de fond analizând personalitatea inculpatului Tretiacov Anatoli a statuat oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind reținut că inculpatul Tretiacov Anatoli se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are la întreținerea 2 copii minori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Astfel, prin cererea de apel declarată de inculpatul Tretiacov Anatoli ultimul invocă că amenda în mărime de 1500 unități convenționale – echivalent 75000 lei este una prea mare, motiv pentru care contestă sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei sub formă de amendă, solicitând aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În corespundere cu prevederile art.79 alin.(1) Cod penal „*Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.*”

Analizând motivele invocate în cererea de apel, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, Colegiul judiciar constată că motivele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, și urmează a fi respinse ca nefondate din următoarele considerente.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

În lumina celor expuse, se atestă că fapta comisă de inculpat, și anume coruperea activă reprezintă un impact dezastruos asupra statului de drept, efectele sociale ale căreia se manifestă

prin degradarea funcțională, politică și morală a autorităților publice centrale și locale, prin diminuarea competenței politice transparente și responsabile, prin pauperizarea populației și creșterea tensiunii sociale. Acest fenomen este o preocupare constantă a organismelor naționale și internaționale, în acest scop fiind elaborate și adoptate o serie de documente internaționale care reglementează procesul luptei anticorupție. Convențiile civile și penale privind corupția la care Republica Moldova este parte impun racordarea cadrului ei normativ la exigențele legislației comunitare pentru asigurarea condițiilor de prevenire și control al corupției în conformitate cu standardele internaționale.

Astfel reieșind din totalitatea circumstanțelor statuate la caz instanța de fond a conchis că scopul educativ al pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) din Codul penal, cu stabilirea unui termen de probă 1 an, având în vedere repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, dar și starea familială a inculpatului și anume prezența a celor doi copii minori la întreținere, soției și părinților săi (mama pensionară și tatăl invalid) care se află la întreținerea acestuia. Astfel, în perioada de probă inculpatul trebuie să demonstreze că s-a corectat și s-a integrat în societate conform regulilor de conviețuire socială.

Referitor la necesitatea aplicării pedepsei complementare prevăzută de lege sub formă de amendă prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, este o pedeapsă complementară obligatorie, sub acest aspect la stabilirea cuantumului amenzii s-a ținut cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, în baza art.364¹ CPP care a redus pedeapsa amenzii cu $\frac{1}{4}$ fiind stabilită mărimea amenzi de la 1500 pînă la 3000 unități convenționale, existența a doi copii minori la întreținere, cu reducerea limitelor pedepsei complementare amenda cu o pătrime din limita minimă și maximă, fiind stabilită pedeapsa amenzii la limita minimă prevăzute de legiuitor și anume 1500 u.c. , astfel că pedeapsa stabilită de instanța de fond este una proporțională și echitabilă în raport cu fapta comisă și comportamentul inculpatului de după comiterea infracțiunii.

Instanța de apel constată că, acțiunile inculpatului, Tretiacov Anatoli au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsă cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, în temeiul art. 16 Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă, astfel, Colegiul penal relevă că nu pot fi reținute argumentele inculpatului privind excluderea pedepsei complementare sub formă de amendă, or la norma în cauză legiuitorul a stabilit expres ca pedeapsă - închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, prin urmare, solicitarea inculpatului urmează a fi respinsă ca nefondată.

La fel urmează a fi respinsă solicitarea inculpatului privind micșorarea cuantumului amenzii pînă la 40000 -45000 lei, sumă pe care el ar putea s-o achite, or la caz pedeapsa a fost stabilită prin prisma prevederilor art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, având în vedere că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea acestuia judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul va

beneficia de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, Colegiul Penal consideră că corect instanța de fond i-a numit inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.325 al.(1) Cod penal, pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă, pornind de la limitele minime stabilite de lege, cu deducerea în conformitate cu prevederile art. 364/1 al.(8) CPP, a unei pătrimi. Prin urmare pedeapsa complementară obligatorie a fost stabilită la limita minimă prevăzute de legiuitor.

Totodată, Colegiul penal constată, că în speță, nicidecum nu pot fi aplicate prevederile art. 79 din Codul penal, cu excluderea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă, or faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are doi copii minori la întreținere, are soție invalid (surdomută), părinții săi se află la întreținerea acestuia (mama pensionară, tatăl invalid) nu pot fi considerate circumstanțe excepționale prin prisma normei citate deoarece nu reflectă scopul și motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, iar alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, ce ar permite instanței de judecată să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie care se prevede de lege, nu au fost constatate.

Or, la aplicarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța a ținut cont de recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, potrivit căreia „...trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale”.

Astfel inculpatul nu întrunește toate condițiile prevăzute de art. 79 din Codul penal, care presupune întrunirea unui cumul de circumstanțe atenuante cu referire la chestiunile legate de scopul, motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, adică este necesar cumulul nu numai a circumstanțelor legate de persoană și de familia sa dar și de acele chestiuni legate de cauza penală.

La caz se constată existența a două contravenții în biografia inculpatului, o cauză penală în baza art.264/1 din Codul penal, în contextul invocatelor probleme în familie, or existența a doi copii minori la întreținere și a celorlalți membri ca fiind invalizi nu au constituit un impediment a inculpatului de a comite respectivele abateri contravenționale și penale.

Mai mult, materialele cauzei atestă că inculpatului în cadrul cauzei penale în baza articolul 325 alin. (1) din Codul penal, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, dat fiind că atât în calitate de bănuit cât și în calitate de învinuit ultimul fiind asistat de apărător a refuzat să

facă declarații în prezenta cauză penală, Prin urmare în situația în care lipsește colaborarea cu organul de urmărire penală, nu poate fi pretinsă aplicarea prevederilor art.79 din Codul penal.

Prin urmare temeiul invocat de inculpatul Tretiacov Anatoli precum că la stabilirea pedepsei instanța de judecată, dispunea de toate condițiile de a aplica o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, potrivit art. 79 Cod penal, nu poate fi reținut, deoarece la judecarea cauzei careva circumstanțe excepționale instanțele nu au constatat, dat fiind că recunoașterea vinei care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, iar la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, respectându-se și prevederea privitor la stabilirea pedepsei în cazul când cauza s-a judecat în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Mai mult în sensul vizat Colegiul judiciar reține că la caz nu au fost constatate cumul de circumstanțe atenuante ce ar permite aplicarea prevederilor art.79 CP, în acest sens este menționabil că circumstanțele la care face referire apelantul nu pot fi apreciate ca exclusive și nu constituie circumstanțe excepționale care ar atrage incidența prevederilor art.79 CP.

În baza celor expuse se desprinde respectarea în totalitate a normelor drept de către instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare și aplicare a pedepsei în privința lui Tretiacov Anatoli.

Prin urmare, se concluzionează că nu pot fi reținute ca situație excepțională, circumstanțele invocate în apelul declarat.

În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decât atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudenței CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007.

Analizând situația per ansamblu, Colegiul consideră că, în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Reieșind din cele constate, Colegiul judiciar consideră necesar de a respinge apelul declarat de inculpatul Tretiacov Anatoli ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 08 septembrie 2022 ca fiind legală, întemeiată.

Data fiind situația factuală și juridică, călăuzindu-se de prevederile articolelor 414, 415 alin.(1) pct.1) lit. c), 417 și 418 din Codul de procedură penală, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul,-

DECIDE :

Se respinge ca fiind nefondat apelul declarat de inculpatul Tretiacov Anatoli.

Se menține fără modificări, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 08 septembrie 2022, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Tretiacov Anatoli în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 325 alin. (1) din Codul penal.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, dar este cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Pronunțarea deciziei integrale motivate a avut loc în ședință publică, pe data de 27 februarie 2023, ora 15:30.

Președintele completului, judecător:

Galina VAVRIN

Judecătorii:

Natalia BONDARENCO

Ion DĂNĂILĂ